

Januar 1998
33. årgang nr. 1

Danish Westindian Society
protektor: Hendes Majestæt Dronningen

Under udrykning? - Ud over kantstenen og på med det blå blink. Det er en cyklende betjent i Christiansted. Cykelbetjente er populære og nærmest blevet et varemærke for byen. Og de kommer frem, hvor bilerne klumper sammen.

Kontingent-betaling for 1998

Læg endelig ikke dette blad bort for

- 1 Du har udtaget midtersiden
- 2 udfyldt girokortet til Dansk Vestindisk Selskab
- 3 lagt girokortet til betaling hurtigst muligt

-og senest 10. februar 1998.

Redaktion:

Ole Bidstrup (ansvh.)
Lykkesholms Alle 2A, 4. sal,
1902 Frederiksberg C
☎+fax: 33 24 10 20
E-mail:
obi-awa@post1.tele.dk

En god oplevelse

At rejse er at leve, sagde vistnok den gamle digter. Men hvad kan det så blive til, hvis man også lærer et sprog at kende, der hvor man rejser hen? I det mindste gi'r det helt andre muligheder for forståelse, hvis man kan bare en smule.

Her i landet har vi det nok nemt, fordi vi gennem mange skoleår skal døje med sprog. Anderledes udi Vestindien, end ikke, da øerne var danske, skete der meget. Kun de store lærte lidt dansk, fik jeg fortalt af de gamle ved første besøg mange år tilbage.

Men måske går vi andre tider i møde. For helt uafhængigt af hinanden er der i øjeblikket ugentlig undervisning i dansk både på St. Thomas og på St. Croix.

Den danske konsul, Søren Blak, går i skole hver fredag - i Lockhart Elementary får femte klasse et lille ark med danske vendinger af ham - og så går de i gang.

Søren siger til Daily News, at det ikke kun er for sproget. Det har også betydning at vide noget om andre dele af verden. Det er en del af vores historie. Snart

kan ungerne udtale gadenavnene og ved hvad de betyder.

På St. Croix er dansktimerne mandag aften. Det var ide, fostret i Friends of Denmark efter sommerens tur til Danmark. Og så gik Elisabeth Pedersen i gang. Ikke færre end 26. medlemmer deltager - og de er meget ivrige, fortæller Elisabeth. Og vi kan bekræfte, at de "elever", vi mødte i begyndelsen af december, ikke alene er ivrige, men også ret gode til det. Imponerende efter så kort tid.

Daily News - Sold

The Daily news has been sold. Gannett closed the sale of the Daily News to Innovative Communication and Jeffery Prosser. The staff has the same jobs with the new ownership. The word is that the editorial and news gathering organization is not to change at all.

(Good News 31. december.)

WICO has good news

The West Indian Company Limited says we had more passengers this year than ever before. We had one million, three hundred sixty nine thousand people visit here in 1997, that's up 23% from the year before when we had one million one hundred forty two thousand visitors by cruise ship. WICO also said that cruise ship traffic to St. Croix was also way up over last year.

(Good News 31. december.)

Medlemsmøde
På Gl. Hellerup Gymnasium
Svanemøllevej 87, Hellerup
fredag den 6. februar 1998 kl. 19:00

Hans Rühmann - *taler om søfarten og handelen mellem Flensborg og Dansk Vestindien.*

Roy Lawaetz - *fortæller om sit arbejde og fremviser malerier. En kunstner på Sankt Croix.*

Mødeudvalget - *serverer en let anretning og noget for tørsten. Pris: 50 kr. - som betales ved fremmøde.*

Tilmelding: På nedenstående kupon, som senest onsdag den 4. februar 1998 skal være fremme hos: Ester Pedersen, Nørrevej 59, 3070 Snekkersten. Evt. Fax 49220215) Evt. afbud på tilmelding skal være Ester i hænde senest dagen før mødet. I modsat fald fremsendes et girokort for deltagerbetaling.

 men brug strengen på næste side for at holde postvæsnets mindstemål ----

Tilmelding til medlemsmødet 6. februar 1998

Rühmann-Lawaetz

Navn:

Telefon:

Antal personer:

(Sendes til Ester Pedersen - adresse på næste side.....)

UNIQUE TOURS

- har som navnet siger den helt individuelle rejse
som speciale, både for den enkelte og for grupper.
Og med det bedst tænkelige kontaktnet i det
tidligere Dansk Vestindien. Ring til

HEIDI CHRISTIANSEN

Springforbivej 4 DK-2930 Klampenborg
Telefon +45 3990 2040 Fax +45 3990 2080
(Reg. under rejsegarantifonden nr. 1026)

Porto

Til:

Ester Pedersen
Nørrevej 59
3070 Snekkersten

Fra formanden

- lyder ønsket om et godt 1998 til alle selskabets medlemmer. Desværre havde jeg ikke selv mulighed for at deltage i medlemsmødet i november, men over 80 deltagere mødte frem på Geologisk Museum for at høre lektor Erik Schou Jensen fortælle om Caribiens geologi og områdets vulkaner.

Det næste møde er den 6. februar på Gammel Hellerup Gymnasium, hvor de fleste møder har været holdt i de seneste år. I april følger to møder - det første er den 17. og holdes i København, mens det næste møde er den 24. april og afholdes på kasernen i Fredericia, hvor der også de sidste to år har været afholdt medlemsmøder.

Ved mødet i februar i København taler først selskabets eget medlem Hans Rühmann om skibsfarten og handelen mellem Flensborg og Dansk Vestindien. Vi er mange, der ser frem til at høre om dette emne, som Hans Rühmann i flere år har arbejdet med, og som i 1997 førte til udgivelsen af bogen Von Flensburg nach Westindien. Vi får nu historien på dansk, og det er sikkert til glæde for mange af os. - Samme aften kommer maleren Roy Lawaetz, der er ud af den velkendte familie Lawaetz på Sankt Croix. Roy Lawaetz opholder sig for tiden i Jylland og har udstillet et stort antal af sine malerier først i Silkeborg i sommeren 1997 og dernæst i Udenrigsministeriet på Christianshavn. Nu medbringer han et par malerier til selskabets møde, viser desuden billeder af andre arbejder og fortæller om sin kunst.

Der skal ved dette årsskifte lyde en særlig varm tak til Carl Rübner, som frem til udgangen af 1997 har været selskabets kasserer. Jeg regner med, at vi fortsat ser Carl, der har deltaget meget i arbejdet og fornøjelserne i selskabet.

Vi er nu kommet ind i 1998 - Frihedsåret - hvor 150-året for slaveriets ophør fejres. Denne helt særlige begivenhed i dansk historie må selvfølgelig tiltrække sig selskabets opmærksomhed, og det er bestyrelsens håb, at kulturudvalget vil finde forskellige måder at bringe frihedens budskab ud til såvel medlemmer som andre i vores land.

På venskabsøerne i Vestindien vil der være en lang række festligheder i anledning af jubilæet. Den store dag er selve frihedsdagen - den 3. juli. Det var dagen for slaveopstandens kulmination, hvor generalguvernør Peter von Scholten fulgte det råd, han fik fra en lille gruppe nære venner, embedsmænd og slavevenner: Erklær slaveriets ophør!

Venskabsforeningen på Sankt Croix, St. Croix Friends of Denmark, har sammen med St. Croix Landmarks Society besluttet at festligholde årsdagen for salget af øerne, 31. marts 1998, i forbindelse med frihedsåret. Jeg har ved årsskiftet modtaget en invitation til på årsdagen at tale på det nyindrettede plantagemuseum på familien Lawaetz' ejendom Little La Grange ved Frederiksted. Emnet for forelæsningsen bliver Danmarks indstilling til slaveriet i årene op til 1848. Jeg regner med at bekræfte min deltagelse ved festligheden, hvorved der vil blive anledning til at bringe selskabets hilsner til vores venner på Sankt Croix. Et efterfølgende arrangement på Sankt Thomas er under planlægning, så også her skulle det forhåbentlig blive muligt at udtrykke vores respekt for festligholdelsen af denne altafgørende begivenhed - af stor betydning både for befolkningen i Dansk Vestindien og for den almindelige opfattelse af menneskerettighederne.

Per Nielsen

President Bill Clinton har gjort det endnu en gang:

Sat Virgin Island på verdenskortet ved at holde nytårsferie på St. Thomas - endda med den nye rigshund.....læs næste side

Rigshunden "Buddy" var med....

Bill og familien kom igen - og det var de glade for på St. Thomas - på vegne af the cruzans kunne man godt ønske, han også fik set St. Croix

Clinton seeks Peace and Quiet

We know that the president is coming this week. It is starting to show up on the national news. Everyone is reminded that the President isn't here to listen to our troubles. He is here for a vacation. And the President is bringing the new Labrador puppy named Buddy to St. Thomas. So we get the first dog too, but the cat is staying home.

(Good News 30. december.)

Welcome Back Mr. President

Good Morning Mr. President. Welcome back to St. Thomas. Here's your special report. America is OK today. So don't worry about it today. El Nino is drenching California, but FEMA is ready if it gets bad. The weather in Washington is terrible. 18 degrees last night. That's normal for Washington climate. Not much better in Little Rock.

It's good to have you on St. Thomas where the weather is perfect and everyone is hospitable. Now you roll over and take another snooze, take in a round of golf and take the rest of the day off. Oh, and it's a good idea to put a deposit down on the cottage now for this time period - next year.

(Good News 2. januar)

Governor Welcomes President

The Governor welcomed the President Clinton proclaiming days from January

1st to the 4th as "President William J. Clinton Week" in the Virgin Islands. (Good News 2. januar)

Water Island Report

Finally this, President Truman said if you want a friend in Washington, get a dog. And the dogs of Water Island saw the President's dog Buddy yawn yesterday evening. The dogs issued a special invitation to Buddy to spend a day on Honey-moon beach on Water Island where dogs run free. (Good News 2. januar)

It's the President's Dog...

President Clinton, Hillary Rodham Clinton, Chelsea and first dog Buddy are vacationing comfortably in the St. Thomas White House in Peterborg. They did not venture out very much on their first day in paradise - except the president's dog, The Presidents Labrador puppy got his first chance to swim in Magen's Bay and then the President tried unsuccessfully to get the dog to fetch. Buddy, didn't get it and would not fetch. No other news from the St. Thomas White House today. No, they didn't go out last night.

(Good News 3. januar)

Water Island Report

There is so little news from the President's vacation in Paradise that the pool of reporters are quoting the Good News Headlines. Reuters news agency used the Good News Headlines Special report for

the President in their story. So **WE** are making the good news here today. No, the President did not come to Water Island - yet. (Good News 3. januar)

Good Bye Mr. President - Thanks for the Memories

The President has departed and all we have now are the memories. President Clinton, Hillary Rodham Clinton, Chelsea and first dog Buddy had four days in St. Thomas. The President got in a round of golf at Mahogany Run Golf Course and commented to onlookers that the course was in better shape than last year. The first family ate at Zorba's again this year and they came to a gathering on Saturday evening at the Ritz Carlton with Governor Schneider and Delegate Christian-Green, the Alli Paul Mocko Jumbies and a crowd of local folks.

Mrs. Clinton got a huge response when she said "We want to let the whole world know that the US Virgin Islands is open for business." First Dog Buddy's was the source of most of the national headlines. The dog's first swim in Magen's Bay was the big news of the President's vacation. The Clintons left at around 2:30 on Sunday. They promised they would return and the next time they will come to St. Croix. Next time. Those are magic words. The Virgin Islands has had presidential visits before in history - a Truman here and a Johnson there, but never before have the Virgin Islands been the designated Presidential winter retreat.

This is very good news. Maybe we could be the Camp David of the Caribbean.

(Good News 5. januar.)

- og samme dagens omtale af vejret og temperature får enhver dansker til at tænke på badetøj:

Temperature: 81 Degrees at 9 AM
Skies: Sunny, Occasional Cloud
Chance of Showers: 40%:
Water Temp: 79 - Burrrrr Winter!
Beach and Swimming Conditions:
Still Perfect
Sailing and Diving Conditions:
Presidential!!
Drinks: Ready

Water Island Report

The President did not visit Water Island. Neither did Buddy, the first dog, or Hillary or Chelsea either. This is to be expected. There is nothing to see on Water Island other than a spectacular beach and private houses. Rental apartments and NO golf course or Greek restaurant. So, once again Water Island remains in total oblivion. We are the Brigadoon of paradise.

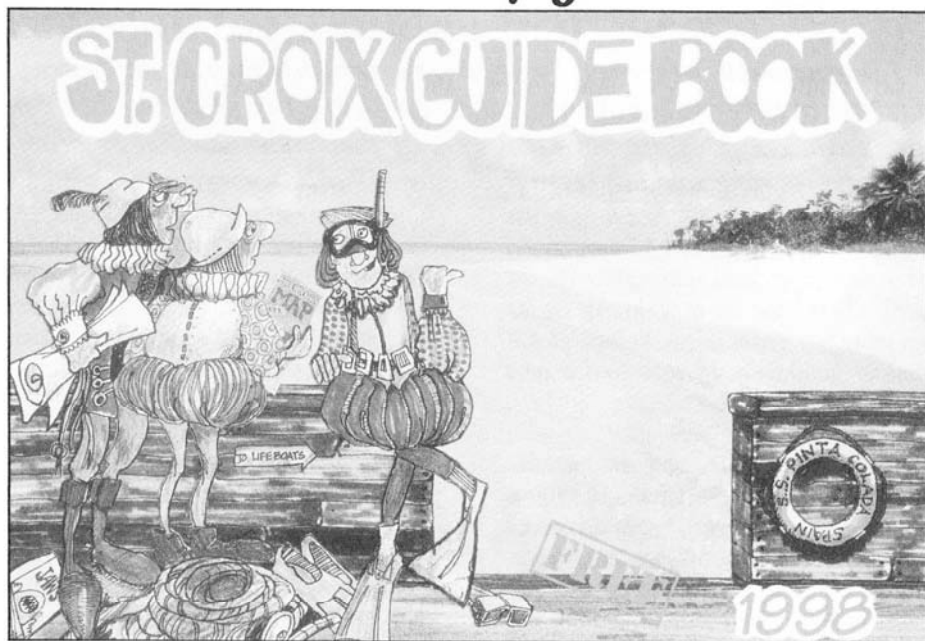
(Good News 5. januar.)

President's Photo Creates Stir - Good for US Virgin Islands.

President Clinton is reported to be upset over publication of a photo of himself and Hillary dancing on the beach in their bathing suits. The national media is arguing over Presidential privacy while the US Virgin Islands is reaping a publicity bonanza. Millions of people who barely noticed his vacation are looking at Bill and Hillary dancing on our beach in bathing suits So let them argue over privacy, our beach is getting good press.

(Good News 6. januar.)

Så fik St. Croix ny guidebook....

Det var en travl, men også glad, Arne Jacobsen, der i begyndelsen af december sammen med Barbara Jacobsen tog til Christiansted for at præsentere St. Croix Guidebook - efter ide fra den succesfulde St. John Guidebook.

De var der, de fleste af annoncørerne og spidserne fra Hotel- og Restaurationsbranchen. Alle med et håb om, at bogen skal medvirke til at holde på eller få turister til den udpinte ø.

Og sjov er den. For den, der har læst bogen fra St. John mange år, vil der være genganger ideer i "lillesøster", men det er ingen skade til. Nyt er hele sider med tekst på andre sprog - også dansk.

Men glæden fra begyndelsen af december holdt ikke længere end til juledagene, hvor "The Daily News" tog en stik prøve på sæsonen, der lige var startet. De samme glade mennesker var nu lettere nedslæde - den ringeste sæson på St. Croix siden Hugo. Men det kan guidebook'en selvfølgelig ikke gøre for.....

It was a Generic Festival

Generic is the Calypso king of St. Croix today. He took first place in the Calypso Monarch competition. He bashed it out with the finalists using social commentary and rhyme to get the audience of several hundred clapping along. Generic bested Figgy and Nikki for the title.

(Good News 2. januar)

De sultende kunstneres dag

I Danmark vill det formentlig højst være nærmeste familie, der kunne finde på at købe værker af en kunstner, der deltog i en udstilling med den overskrift. For danskere tiltrækkes mere af anerkendte udstillingsindramning som hos "Den frie" eller "Charlottenborg".

Men vi er nu en gang ikke i Danmark, vi er i guds eget land (det kalder de det selv). Og selvom der er 30 grader og det en gang har været dansk koloni, så ER det en anerkendt og stor succes med "Starving Artists Day".

Stedet, der startede med de sultende kunstneres dag på St. Croix, er Whim-museet, der på privat basis driver en slags frilandsmuseum med mølleruin, sukkerkoger og et greathouse, altså en planterbolig, som virkelig røber, hvordan en overklasse kunne gøres sig til endnu mere overklasse på bekostning af slaverne.

Private museer, som man har det i USA, skal hele tiden tænke i penge. Støttemedlemmer og helst med gode indskud, arrangementer, hvor en entre kan være med til at hjælpe på indtægterne o.s.v.

På Whim har man candlelight-koncerter, rundture til øens ruiner eller til maroon-country, altså gemmesteder for de bortløbne slaver. Og så tre gange om året "Starving Artists Day". Årets tredje på den sidste søndag i november er særlig god, fordi det er lige efter Thanksgiving Day, som er sidste torsdag i november.

Forretningslivet er meget begejstrede for Thanksgiving og da den for mange også bliver til en lang fri-weekend, så holder man meget øje med omsætning "Black Friday" - altså dagen efter taksigelsen.

Er handelen god på Black Friday, så ved man erfaringsmæssigt, julehandelen bli'r god. Måske et sidespring, eller er der en sammenhæng mellem lørdagsaviserne, der ikke var specielt begejstrede for fredagens omsætning, og så et usædvanligt stort opbud på Whim søndag?

Det kan en aspargesvid skandinav måske ikke gøre sig klog på, men det er en kendsgerning, at ved starving artistday i 1997 var Whim nået op på næsten 80 boder. Og der var parkeringspropper langt hen på begge sider af Whim.

Først troede vi ikke, det kunne være sandt - men det var det altså. Dernæst var vi bare heldige og fik en ledig parkeringsplads lige over for hovedindgangen. Så ind i mylderet mellem boderne.

Hej til den ene, hej til den anden - jo, for her var de jo, de fleste af dem, man lærer at kende, hvis man kommer jævnlige på St. Croix.

Bully og hans Kafooners havde søgt ind i skyggen....

foto: Anne Walborn

Et vidunderligt mylder af mennesker og dobbelt så mange boder, som sidste år ved samme tid. Fra boden, hvor en eller anden madmor Petersen solgte hjemmelavede tærter, til boden, hvor en smart tilflytter solgte ikke specielt kunstneriske "lokale" postkort.

Men så var der også Bully, der spillede scratch-band musik og lige havde lavet sin første CD, "Bully & The Musical Kafooners". Bully er iøvrigt endnu en Petersen - med fornavnet Wayne, men af mange kun kendt som Bully - med musikken - eller med malerierne.

Det var også her, der kunne købes en kopi af en planters chair, den, hvor man kan lægge benene op og have sin drink stående ved siden af. Det er her enhver slikmund umuligt kan passere det gamle køkken, hvor hun stadig står der, damen,

der er en mester i Johnny-Cakes - men umulig at fotografere. Hun vil simpelthen ikke.

Der var også børnene, der fik ordnet en "facepainting", så de lignede en mus eller en kat. Der var en efterhånden traditionel cake-dance, hvor man kan vinde endnu en uhyggelig stak kalorier.

Endelig havde Whim utrolig succes med affotografering. "Kom med jeres gamle billeder, så fortæller vi jer, hvad og hvem det er. Vi skal bare have lov til at affotografere det, hed det. Det gjorde så mange besøgende, at nogle måtte udsættes til næste uge...

Der var også åndelig føde, "årets kunstner", Pamela Kerschner solgte både billeder, prints og sjove julepostkort med rudolf med den røde tud.

Den flittige skribent, Richard Schrader, havde en ny bog i salg - sammen med alle de andre. Foruden hans spændende T-shirts.... foto: Anne Walbom

Land to go to Park

It is easily one of the ugliest parcels of property in the area around Ramada in the Long Bay Area. I'm talking about the square parcel that runs from Vitraco Mall to Long Bay road. It is overgrown with weeds and full of trash. Now the owner, Rosalee K. Stahl of New York, has donated that two acre parcel to the Friends of the Virgin Islands National Parks.

The parcel is thought to be worth 1.5 to 1.7 million dollars making it one of the largest gifts to the park ever. No word yet whether the Friends of the park will develop the land or sell it or make it into a park or include it in the Ramada development. If you can't get a promotion - Buy the paper. Edwin Crouch was a reporter at the Daily News for years. He

(Good News 3. januar)

also helped start the Virgin Islands Business Journal. Then he went to work for Jeffery Prosser and Innovative Communication. And now Prosser has appointed Edwin Crouch to the editorial board of the Daily News. So Crouch rises through the ranks from reporter to owners representative. Makes you wonder if we'll see any editorials about his former bosses.

Water Island Report

News Years on Water Island. We all gather in downtown Phillips Landing and cheer as a tennis ball is thrown up in the air. We actually celebrate the new year at 8 PM local time when it is New Years in Greenwich Mean Time - this makes it easier to get to bed and get a good nights sleep. (Good News 31. december.)

Evaluering af "Festival 97"

Den 31. august 1997 bad vi værterne for "Festival 97" give os deres uforbeholdne mening om deres møde med vore gæster fra FRIENDS of DENMARK. Her er nogle af svarene:

Vi havde 50 værtspar, heraf har 17 givet skriftligt svar, 15 har givet personlige opbringninger. Resten må vi nødvendigvis så gå ud fra intet har at bemærke.

I det store og hele har værterne været glade for at være værter. Det kan næppe undgås, at der vil være ting, som man godt ville have været foruden, men med forskellige kulturer, der pludselig skal fungere sammen, opstår der jo af og til situationer, der skal håndteres.

Et par værter har desværre oplevet, at kemien ikke passede sammen. Det var der desværre også gæster, der følte, hvilket vi senere har erfaret, uden at de to hændelser har noget med hinanden at gøre.

Ud fra de tilbagemeldinger vi har fået, har vi nu tænkt os at delagtiggøre præsidenterne på henholdsvis St. Croix og St. Thomas i, hvilke problemer, der har været for disse danske værtsfamilier. Vi skulle gerne blive bedre til at vurdere både værter og gæster, så vi kan se hinanden i øjnene bagefter.

Det samme gælder jo, når vi er gæster på Øerne. Vi går ud fra, at de to præsidenter

vil behandle vores oplysninger ud fra deres vurdering. Samtidig vil vi opfordre de samme til at give os deres vurderinger af "klager", der går den modsatte vej.

Vi ved godt, at alt ikke kan være fryd og gammen, men vi må lære at respektere hinanden for det vi står for. *Her tænker jeg på Selskabets egentlige formål.*

Når alt dette er sagt, så har vi valgt at tage nogle udpluk fra diverse tilbagemeldinger:

Citat: "I vores tilfælde kunne valget af gæst/vært ikke have været bedre. Lige fra den første dag var vi på bølgelængde. Vi er førstegangsværter."

Citat: "Der var visse præferencer ang. maden (meget fisk), men det passede os godt, da vores madinteresser går i samme spor."

Citat: "Vore gæster stillede ikke deres ure til dansk tid på trods af mange opfordringer. Dette var med til at vanskeliggøre overholdelsen af stort set alle aftaler."

Citat: "14 dage er måske lidt længe, men det er da bedre at have de samme gæster hele tiden end at skifte (hvis man da kan sammen). Vi glæder os til at besøge øerne i 1999."

Citat: "Jeg har arbejde hver dag, så det var et puslespil at få det hele til at gå op i en højere enhed, heldigvis kendte gæst/vært hinanden godt fra tidligere besøg."

Citat: "Vore gæster var meget interesserede i alt lige fra fasan og ræv i haven til mere seriøse spørgsmål. Vi fik mange daglige ting belyst med nye øjne og har haft en fin tid."

Citat: "Det var en udmærket ide med at afholde private parties, hvorved bekendtskaber blev udbygget såvel til gæster og værter."

Citat: "Polcalypso arrangementet led desværre under pladmangel, specielt under serveringen, men stemningen og musikken var jo god."

Citat: "Herovre i Jylland har vi talt meget om, hvor flot alt var arrangeret og forberedt, og for mit vedkommende kan jeg sige, at alt er forløbet i smuk overensstemmelse med forventningerne."

Citat: "Jeg føler en glæde ved at vise mit land frem og selv lege turist. Mad kan da aldrig være noget problem i Danmark."

Citat: "Vi havde som værter fordelene af at være pensionister, der havde væsentlig mere tid til rådighed end de værter, der ved siden af havde et job at skulle tage hensyn til."

Citat: "Vi serverede dansk mad, og det faldt i god jord. Det var en hektisk uge, hvor vi oplevede mange gode arrangementer."

Citat: "Fremtidige gæster skal nok tjekkes godt m.h.t. flybilletter tilbage til Øerne. Vi havde store problemer med at få vore gæster tjekket i lufthavnen, idet de var i besiddelse af nogle mærkelige plastkort, som man absolut ikke ville godtage som billetter. De kom dog med til sidst. Tiden taget i betragtning kl. 05.00 søndag morgen."

Citat: "Hvis der skal indkvarteres 2 gæster sammen, at det da så er to, der kender hinanden og gerne vil bo sammen ellers bliver 14 dage på samme sted for længe. Det er også vigtigt, at de kommer samtidigt og afrejser samtidigt."

Citat: "Ingen særlige krav til gæsterne. Vi havde jo selv meldt os."

Citat: "En aften inviterede gæsterne os til middag på en restaurant. Vi oplevede meget i den uge. Der var ingen problemer, heller ikke med maden. Vask af tøj sørgede de selv for."

Citat: "Jeg synes, at det er en god ide at sende gæsterne på en sightseeingtur i Danmark i 3 dage. For det første opdager de, at landet er større end den ene ø København ligger på og for det andet giver det værten et pusterum."

Dette var lidt af det, der kom ud af evaluering af "Festival 97". Vi har også modtaget mange breve fra gæsterne, hvoraf vi kan læse, at der har været stor glæde ved besøget.

Nu må vi så bare lokke ud af præsidenterne, hvad der har været mindre godt. Som formand for festivaludvalget vil jeg gerne takke alle for et godt engagement. Mange

var værter for første gang og levede flot op til dette uden at vide, hvad de gik ind til.

I løbet af 1998 hører vi helt sikkert fra Friends of Denmark vedr. FESTIVAL 1999 på De Vestindiske Øer. Vi skal gøre alt, hvad vi kan for at holde jer orienteret om udviklingen.

Sluttelig ønskes et rigtigt godt nytår og tak for samarbejdet i 1997.

Ester Pedersen
Formand for Festivaludvalget.

DE RINGER - VI HJÆLPER

Hvor som helst på jorden man end befinder sig, er Europæiske ikke længere væk end en telefonsamtale.

Hjælp lige på stedet - med en rejseforsikring fra Europæiske Rejseforsikring - er den specielle tryghed Europæiske tilbyder sine kunder, og som selskabet har opbygget gennem mere end 75 års erfaring.

Hjælpen fås omgående ude på rejsemålet, hvor der er allermost brug for den.

Europæiske tilbyder rejseforsikringer til ethvert behov, og har:

- Mere end 75 års erfaring med rejseforsikring
- Egen alarmcentral - 24 timer i døgnet
- Dansk personale på alarmcentralen, der taler 16 forskellige sprog
- Danske læger og sygeplejersker
- Egne kontorer overalt i verden
- Søsterselskaber over hele Europa
- Samarbejde med SAS' mere end 300 kontorer over hele verden
- Samarbejde med rejsebureauerne i Danmark og deres guider

**Så husk Europæiske -
og glem bekymringerne...**

Nyt fra Medlemssekretariatet

- og fra Kassereren

Her i bladet har der tidligere været indlæg under overskriften "Nyt fra Medlemssekretariatet". Denne gang er overskriften ikke kun "Nyt fra Medlemssekretariatet", der er tilføjet "og fra Kassereren". Forklaringen herpå kunne være, at Carl (Rübner) supplerede med nyheder fra den økonomiske front. Forklaringen er imidlertid en anden:

Op til Selskabets generalforsamling i oktober tilkendegav Carl, at han følte, at tiden var inde til, at han opgav Kassererjobbet i Selskabet. Trods behjertede forsøg fra den øvrige bestyrelse - både før og efter - er det imidlertid ikke lykkedes at overbevise Carl om, at han ikke er så gammel o.s.v. For realiteten er, at Carl Rübner har været Selskabet en god og engageret Kasserer, med styr på pengeskassen, og at vi gerne så ham fortsætte som Kasserer mange år endnu.

Den anden del af realiteten er, at ingen har ønsket at påtage sig Kasserer-hvervet, eller de har tilkendegivet, at de ikke følte sig kompetente til at påtage sig dette hverv. Og selskabet kan **ikke** undvære en Kasserer.

Enden på den historie er blevet, at jeg (Medlemssekretariatet, Erik Marcussen) fra nytår også fungerer som Kasserer i Dansk Vestindisk Selskab. For medlemmerne har det i hvert fald én fordel: Der er kun ét sted man skal huske at melde adresseforandring o.l.: **I medlemssekre-**

tariatet. Og jeg skal bestræbe mig på, at samle og videreføre god service fra både det gamle Medlemssekretariat og fra Kassereren - selvom Kassereren jo nok mest er kendt for at være ham, der kradser penge ind til Selskabet.

Men denne funktion er særdeles vigtig for Selskabets virke: Uden indtægter (læs: indbetalte kontingenter) kan Selskabet heller ikke realisere de mange aktiviteter, vi gerne vil have gennemført for at udbygge relationerne til de tidligere Dansk Vestindiske Øer, nu US Virgin Islands.

Jeg skal ligeledes bestræbe mig på, at der fortsat er styr på økonomien, med hjælp fra de 2 revisorer, der nu gennemgår og bekræfter regnskabet's rigtighed. Med den seneste ændring af vedtægterne - som faldt endeligt på plads ved den ekstraordinære generalforsamling den 28. november 1997 - har Dansk Vestindisk Selskab som de fleste andre foreninger nu også 2 revisorer (og en revisorsuppleant). Flemming Bergqvist fortsætter heldigvis som revisor, nu med opbakning fra Thomas Nislev. Som revisorsuppleant har Selskabet fået positivt tilsagn fra Erik Bach Jensen.

Mødeudvalgets nye procedure - med betaling ved indgangen - er en af de måder, hvor vi både prøver at spare omkostninger og gøre det hele mere smidigt - for Selskabet såvel som for DVS-med-

lemmerne. Og for at spare minimum 1.000 kr. årligt prøver vi også at opkræve kontingentet på en ny måde:

Indsat som midtersiden i dette blad sidder et giroindbetalingskort på kr. 200,- som dækker kontingent for hele 1998 til Dansk Vestindisk Selskab.

Tidligere blev opkrævningen fremsendt som en (porto-belagt) nytårshilsen fra Formanden og Kassereren, men nu kommer den altså med i bladet medio januar.

Vi håber, at alle indbetaler senest 10. februar 1998, så vi sparer både porto og det ubehagelige i at udsende "erindringsopkrævninger".

Ud over at indbetale ved hjælp af giroindbetalingskortet kan man også overføre de 200 kr. direkte til Selskabets bankkonto:

**Lån & Spar bank,
0400.117.00.79724**

– men husk at anføre afsender (navn/medlemsnummer). Man kan også sende en crossed check til

**DVS-Medlemssekretariatet,
Erik Marcussen,
Græsager 302, 2980 Kokkedal.**

De medlemmer, der deltager i medlemsmødet 6. februar 1998, kan også betale medlemskontingentet for 1998 ved indgangen.

Men medtag helst girokortet, så vi får en korrekt medlemsregistrering – og I får en kvittering for det betalte 1998-kontingent. Men allerhelst: Fat i dette blads midterside og af sted til posthuset/postkassen med 1998-kontingentet til DVS.

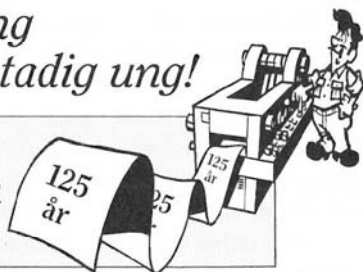
Godt nytår

Erik Marcussen

*...mere end 125 års erfaring
- men stadig ung!*

Speciale:

TIDSSKRIFTER - BROCHURER
BØGER - OGSÅ I 4-FARVER

**NØRREBROS
BOG &
OFFSET
TRYK ApS**

**NØRREBROS BOGTRYK &
GRAFISK CENTER KBH. ApS**

Nørrebrogade 56 . 2200 København N
Telefon 31 39 61 33 . Telefax 35 37 45 35

Om at rejse ud - og slå sig ned

Endnu et udpluk af Julie og Holger Utke Ramsings brevsamling og fotoalbum, som blev omtalt i forrige medlemsblad. Da galdt det orkanen i 1899 - denne gang afsnittet om, hvordan det tog adskillige uger at komme derud. De nygifte startede i Hamburg:

Hôtel Berg Hamburg d. 31/1 1895

Kære Moder

Ja, nu sidde vi da i Hamburg - saa kom vi saa vidt. Rejsen var jo ikke helt blid. Skibet rullede ikke saa ganske lidt, men vi holdt dog begge Kontenancen og sov den største Del af Natten i en god lun Kahyt, men er dog rigtig trætte og søvnige idag.

Vi have nu set os en Del om i Hamburg i Dagens Løb. Det er en ganske morsom By; en uhyre Jernbanetrafik forbi vore Vinduer hele Dagen. Der er nemlig en Bybane mellem Hamburg og Altona, som ikke har mindre end 5 Stationer, og alle Tog, der komme udefra gaa ogsaa ad denne ind gennem Byens Gader.

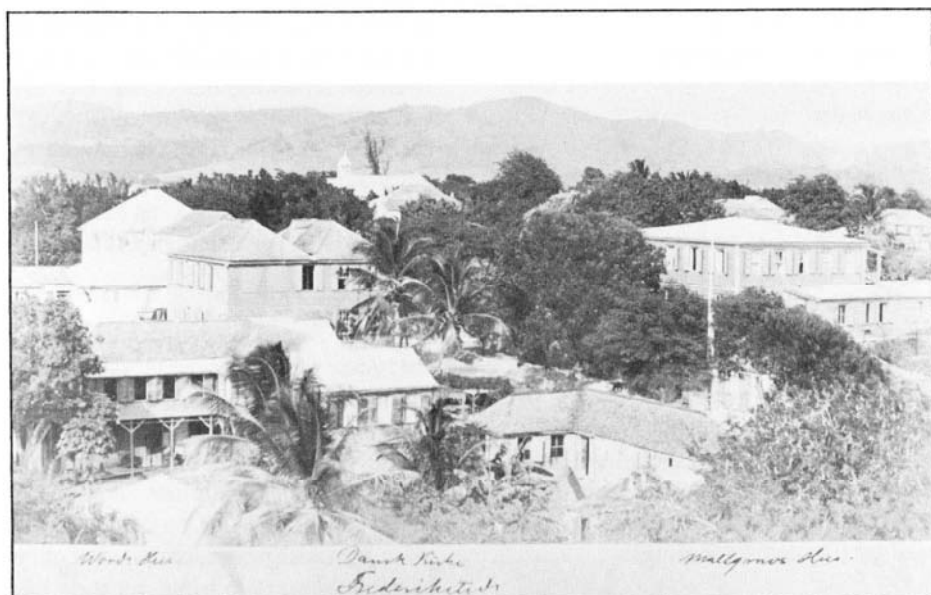
Sporvogne vrimler det af, baade elektriske, Damp- og Hestesporvogne (Dampvognene køre ind i gennem Gader der ere smallere end Vesterbrogade) og Sporvognene afgaa (oftest kun halvfylde) med 3 Minutters Mellemløb. De se med Undtagelse af de elektriske og en enkelt lille Hestes mindre velholdte ud end de københavnske. Selve Byen har et mærkelig blandet Udseende. Dels bestaar den af solide gamle Huse i Kommodefaconen, der vende Gavlen til Gaden (er du med?),

dels af moderne rigt udstyrede Pragtbygninger, der ere saa tysk overlæssede med Forsiringer, at de gøre et stygt Indtryk. De tarveligere moderne Kvarterer har jeg idag ikke set.

Der findes enkelte ret smukke Kirker og et pragtfuldt nyt Raadhus af gulhvid Bremersandsten med mangfoldige Statuer og et kæmpemæssigt højt Taarn. Partiet ved Alsteren minder meget dels om Søerne i Kbh, dels om de gamle Voldgrave (Levninger af Hamburgs gamle Fæstningsværker ligger hist og her som Haveanlæg) men det hele er langt langt smukkere end i Kbh.

Frihavnen er imponerende. Jeg kan ikke sige, at vor er det bare Vand imod den, thi den har nok ikke syndelig Vand i Sammenligning med Hamburgs og Pakhusene fylde her mindst 4-5 Gange saa meget som hos os, for ikke at sige 10 Gange. Det var det. Theatrene synes tarvelige. Repertoiret frister da ikke os til at gaa der i Aften, vi trænge ogsaa meget til ro.

Passagespørgsmaalet er nu i Orden saa vidt som det behøves førend vi skulle om Bord. Skibet afsejler først imorgen Eftm Kl. 6, og det er da ærgerligt, at vi have taget saa tidligt hjemmefra.

Et billede taget i Frederiksted - med kameraet rettet østover. Den lutheranske kirke i baggrunden ligger ret højt, så må være taget fra et nærliggende tårn.

Vi kunde jo have blevet en hel Dag til, hvis vi havde vidst rigtig Besked. Tøjet blev slet ikke efterset i Kiel, Kufferterne end ikke aabnede, takket være mit Pas. Andre Passagerer beklagede sig ellers haardt nok over Eftersynets Grundighed.

Skibet gaar først fra Havre d. 4. Februar, saa der bliver vidst ogsaa et lille Ophold paa en Dags Tid. Vi blive de eneste Passagerer paa Kahytsplass i det mindste, saa vi faa da Plads nok, og Lejlighed til at lære Tysk. Det gaar nu helt bra med det tyske; jeg syntes at det kneb lidt imorges i Kiel, men da var jeg ogsaa søvniq.

Ja saa er der vel næppe mere igen end mange Hilsner til eder alle fra os begge. Vi rejse videre med et jævnt godt Humør, men vare naturligtvis helst nede under de

Himmelstrøg, hvor Kakkelovsvarmen er overflødig. Hotellets her er slet. Den bliver straks gloende naar der fyres og saa gaar den ud. Nu er det dog godt varmt.

Derpaa Punktum.

Din hengivne Søn Holger.

Alt er billigt her. Julie købte bl.a. nogle brillante daglige Traadhandsker for 30 pf. Parret og fine Silkehandsker for -ja det har jeg glemt.

Jeg vilde ønske at jeg havde taget mit eget Udstyr her og ikke paa Wessel. Jeg tror jeg havde sparet meget.

Krebsens Vendekreds
55 grader v L. Greenwich

21^o2 95

Kære Fader!

Det er i Grunden ganske rart at have Sommer i Februar. Man maa knibe sig i Armen nogle Gange førend man vil tro sig selv rigtig. Idag er Vejret i Grunden ret hjemligt, Solskin, men ikke altfor varmt og nu og da en lille drivende Regnbyge. Skibet gaar støt og roligt, og Slingreliesterne ere tagne af Bordet, jeg sidder ved, for første Gang i mange Dage. Vandet er saa vidunderlig blaat, naar det ligger og glimter i Solen, ja saa blaat, at det ser ud som om det var farvet, naar man ser lige ned fra Rælingen.

Jeg har aldrig set Magen; og om Aftenen skinner alt Skummet som Sølv, og smaa Krebsdyr, Infusionsdyr eller hvad det er glimter som smaa fosforlysende Stjærner. Og over vore Hoveder glinse de rigtige Stjærner i en Pragt og Skønhed, jeg aldrig har drømt om. Jeg vidste knapt nok, at der var saa mange, som jeg her ser, et uendeligt Mylr af smaa og store lysende Punkter, blandt hvilke Venus før Tiden ikke bærer sit navn for intet. Den skinner hver Aften som en hel lille Sol længe inden den rigtige Sol er kommen under Horisonten.

Ja saa vidt kom vi da og kunne melde "alt vel om Bord". Julie sidder nu ved Siden af mig og broderer. Men det har ellers ikke været nogen helt munter Rejse. Det er Skibets 25' Rejse, og det har fejret sit Jubilæum med et Vejr, der har sagt Spar to til hvad den har haft paa alle de tidligere. Vi forlode Hamburg under

en halv Storm (efter Kpts Sigende) og det var kun fordi vi havde den agter ind, at vi mærkede forholdvis lidt til den. Det Vejr og den Vind holdt sig omtrent til vi vare midtvejs mellem Brest og Azorerne, udfor Kap Finisterre, men her slog Vinden om, og fra nu af gik det i smaa Rejser, med Storm og høj Sø lige imod indtil i Forgaars.

De sidste Dage havde vi dog kun Storm om Natten og om Formiddagen, men det var jo nok til at holde Søen vedlige. Flandria viste sig imidlertid som et fortrinligt Søslib, der næppe tog en Sø indenbords. Lidt Stænk og Skvalp det var alt. Det rullede noget til Tider, og det ret ubehageligt for Landkrabber som vi, men efterhaanden bleve vi jo vante dertil og i de sidste Stormdage var endogsaa Julie paa Benene næsten hele Dagen uden at befinde sig synderlig ilde derved.

Mens jeg selv slap ret let over Søsigen og paa en Dag nær kunne spise alle Maaltider ved den sædvanlige Messe, har Julie derimod en Tid lang holdt Sengen og i nogle Dage været ret ilde og uden Appetit; men nu er det som sagt forbi og hun ser sund og kvik ud og spiser ikke ganske smaa Sager efter den ufrivillige Faste. Den egentlige Søsige varede dog ogsaa for hendes Vedkommende heldigvis ikke altfor længe, og ikke nogensinde en hel Dag ad Gangen, om jeg husker ret.

Vi ængste Eder forhaabentlig ikke altfor meget fordi vi lade vente paa os nogen Dage. Skibet har rigtignok aldrig været forsinket saa meget. Men under alle Omstændigheder kunne vi jo hverken gøre til eller fra, og I maa nøjes med de

gode Efterretninger, naar vi en Gang komme frem.

Du kan tro, det var et stolt Syn at se Oceanet i Oprør. Bølgerne vælte sig som vandrende Bjerge ind mod Skibet. Der møde de Bølgerne, som Køl vandet rejser. De toppes op og brydes i grønligthvidt Skum, som føres bort som en Støvregn af Vinden.

Hvor saadan en Bølge er pragtfuld grønliggraa og kruset af utallige Smaabølger forneden -og saa efterhaanden mere og mere klar og ren i Farven, blaa eller grøn gennemsigtig forinden man naar Toppen med den hvide Skumkrone.

Skibet forsvinder rent mellem de vældige Vandmasser, og naar det med Forstavnen styrter sig ned ad Bølgen, og Skruen klapper ude af Vandet, da er det undertiden som man skulde forsvinde med det samme. Bølgerne paa siden borttage al Udsigten, og selv om man staar paa det høje Agterdæk, kan man i enkelte Øjeblikke slet ikke se udover de nærmeste Bølger.

Dog naar man faar vænnet sig lidt dertil, saa svinder Ængstelsen snart, og vi havde jo Tid nok til det. Maaske du faar et endnu klarere Begreb om de enorme Størrelser paa Bølgerne, naar jeg tørt og skematisk sætter dem i Tal. Bølgehøjden fra Dal til Top var mindst 30-40 Fod og Bølgelængde 150-250 Fod, maaske dog noget større.

Det var en drøj Tur. Skruen har løbet saa mange Omdrejninger, at have Storm og Strøm ikke sinket os, kunde vi næsten

have været tilbage igen fra St. Thomas (I Luften løber Srøen jo langt hurtigere end i Vandet, derfor har den i saa kort Tid præsteret saa mange Omdrejninger, at der var Dage, hvor den mindst løb $\frac{1}{4}$ af Tiden i Luften). Arbejdstabet plejer at være 8-10%. Paa denne Rejse vil det efter Maskinmesterens Angivelse blive 50-55%.

Men nu er vi i Solskin og stille Vejr, nu er den onde Tid forbi. Vi vare da for den Sags Skyld tilsidst blevne saa sovante, at den ikke forekom os ond, naar det ikke var fordi vi hver Dag saa paa Kortet, hvor ringe Fart vi havde gjort, -men nu kunne vi sige "Et hæc meminisse juvabit". Det er et storartet Syn at se Atlanterhavet i Oprør, men vi kunde nok have ladet os nøje med noget mindre.

En Trøst -foruden den, at Vejret nu er Sommer- er det at vi ikke have lidt Nød af nogen Art. Forplejningen har været fortrinlig. Det ferske Kød er først sluppen op for nogle Dage siden, og Saltmaden er saa god og varierende, at vi magelig holde den ud de faa Dage, der er igen. Friskbagt Brød hver Dag, baade Rug-, Sigte- og Franskbrød. Mælk til The og Kaffe (medført Kondens) og 2 Æg til hvert Morgenmaaltid. Vi have styrket os med et Par Flasker Vin, men udover dem og Drikkepengene have Udgifterne om Bord været næsten lig Nul.

Nu skal Bordet dækkes til Middag, og jeg vil ud at trække frisk Luft og slikke Solskin. -Hvor det har været herligt at tilbringe en saadan Ferie uden Arbejde, uden Pligter og uden Ansvar, -og hvor bliver det ikke mindre herligt, naar den

nu snart er forbi. Jeg begynder at længes after Virksomhed igen.

Vi komme vel nok til at savne adskillige Ting, vi i Hastværket har glemt at købe. Jeg ved ikke Ret, hvad det kan være, og endnu mindre, hvorledes vi skulle arrangere den pekuniære Side af Sagerne, men vi finde vel en Udvej. Nu Slut for denne Gang.

Jeg kommer til at tænke paa vore morsomme Maaltider under Stormen. Bordet inddelt i Rektangler med fasthagede Lister, og alle Tallerkner og Assietter fast stuede mod hverandre. Suppetallerknen eller Thekoppen balancerede man med i Haanden, og desuagtet kunde det stundom hænde, at der vandrede noget ned i Skødet eller paa Gulvet, naar Skibet pludselig tog sig en lille Dravat. Knive og Gafler havde naturligvis ikke blivende Sted i Tallerknens Nærhed, men navnlig de smaa Franskbrødsrundstykker, Bøfstykker eller de syltede Blommer vare ret ambulante og befandt sig paa visse Dage næsten bedre udenfor Fade og Bakker end der hvor de skulle være.

St. Thomas

d. 25/2 95.

Hertil kom vi igaar Morges, hjærteligt modtagen af alle. Vi bo hos Andersens fra hvem jeg hilser. De bebo en hyggelig Lejlighed med en glimrende Udsigt udover en lille Kokuspalmelund og derfra over Værfterne og Havnen. Rundtom ligger store bakkede (afrundede) Klipper, bevoxet med Palmer, Mahognitræer, Akasier osv. Enkelte smukke blomstren-

de Buske og Træer findes der ogsaa iblandt dem, nu og da en stor Aloe eller en Kaktus. Luften er frisk og mild. Der blæser en let Brise gennem Vinduesjalousierne, og ogsaa om Natten holdes Jalousitremmerne aabne for Vinden, uden at man fryser. Alt staa aabent. Tøjet hænger for ikke at krølles fremme i Soveværelset, men der er ingen Fare for Tyveri.

Det kendes ikke, mener fru Andersen, jeg undrer mig, men bøjer mig for Nødvendigheden for at faa Tøjet glattet ud og lader staa til. Varmen er langt fra saa trykkende her som hjemme. Temp. er nu Kl. 1½ 22½ grader R i Skyggen, men den er dog ikke saa trykkende som en hed Sommerdag hjemme. Over 25 grader naar Thermometret sjældent selv om Somren.

En vestindisk Dagligstue ser noget ejendommeligt ud. 7 Gyngestole med Rørsæder omkring Divanbordet. Et par Rørsøfaer og Stole, nogle polstrede Møbler (fy for en Skrift, jeg har Hast!) Skilderier med afblegede Fotografier paa Væggene (det blive de snart, saaledes brænder Solen). Tæppe midt paa Gulvet og smaa Tæpper foran Sofaerne. Grønne Vindues-skodder, der aabnes indad; lignende Jalousier i Flojdørene, -saadan ser her ud. Af Gardiner, Portierer osv ikke Spor. Moskitonet om Sengen i Sovekamret. De Asener ligne smaa Myg; de stikke omtrent som disse; hidtil have de ikke været for slemme.

Idag var jeg hos Gouvernør H.; en meget kordial og lidet formel Modtagelse. Jeg fik Ordre til at blive her til Torsdag.

Derpaa skal vi bo i ChrSted indtil heni-
mod Maj; Møblementet, det er trist, maa
stilles i Lejligheden i FrSted, der skal
repareres grundigt, og jeg maa bekoste
Tilsyn med det. Begyndelsen bliver dyr,
thi der bliver ikke lidet at bekoste med
Senge, Moskitonet o.l. 100 Rigsdaler
gaar vist nemt med; hvor faas de fra? Jeg
har knap Halvdelen. Dog det glider nok.
Gid jeg havde faaet vore Senge med
herud. Et Stillads med Net havde endda
været overkommeligt.

Der var Tale om at tage vatterede Tæpper
med herud. Jeg ligger nu ved Vintertide
under et enkelt Lagen uden at fryse.

Visittiden nærmer sig stærkt, og jeg
mærker at det bliver anstrængende at
skrive i Vestindien, eller ogsaa er det alt
det nye, der virker distraherende paa
Tankerne. Vi ere overmaade vel tilfredse
med alt. Det hele har gjort et særdeles
hyggeligt Indtryk paa os begge, og vi
blive nok vel tilfredse i Længden. En
anden Gang mere. Jeg antager det bliver
fra Chrsted. Posten afgaar maaske idag,
maaske dog først om en Uge.

Julie skal idag med fru A. og en lille
niece af A's til Børnegilde hos Guver-
nøren i Anl. af Fastelavnen. En ny Skik
H. til megen Glæde har indført .

Næste Gang mere om Livet her. Mange mange Hilsner til alle hjemme fra Julie og fra Holger.

Christianssted

24/3 95

Kære Moder!

Nu sidder jeg inden Døre og venter paa Opholdsvejr, thi du ved nok, at Regnvejr er skadeligt for Sundheden her i de varme Länder; naar det er forbi med Bygerne skal Konen min og jeg ud paa Visitter hos Overdommer Jürs, Ingeniør Dahl osv, men Pausen vil jeg benytte til at skrive lidt paa denne længere Epistel til dig. Skal jeg saa tage det fra en Ende af? Du holder jo nok af, at jeg gør rent Bord, og det sidste Brev var altfor forjaget.

St. Thomas er der vist endnu lidt at sige om, thi de Beskrivelser, man til Daglig brug faar, de stemme kun lidt med de virkelige Forhold. ...

Øen er jo en lille Klippeø med mange dybe Bugter og med adskillige Smaaøer og Holme rundt om, der som oftest ere ubeboede og hvis Navne knap nok kendes i Vestindien: Water Island, Buck Island, og Hans Lollik hedde de største af dem. De danne alle fortrinlige Havne, men kun denne hvor Byen ligger bliver regelmæssig brugt. Byen ligger netop i saadan en dyb Bugt (1/4 mil lang og 1/8 mil bred) med Waterisland og Buckisland liggende lige i Indløbet saaledes at den er skærmet fra de allerfleste Vinde undtagen netop den farligste, Sydøstorkanen; kommer den staa Bølgerne fra det aabne Karaiberrhav lige ind mod Byen og alle Skibe i

Havnen ere redningsløst fortabt. Efter Orkanen sidde de som Regel fast mellem Ruinerne af Bygningerne langs Strandgaden. Byen selv med de mange smaa hvidkalkede Huse ligger opad 3 Høje saaledes, at man næsten fra hvert eneste Hus har Udsigt over Havnen. Den ligger lunt, næsten for lunt, thi ned i den Gryde som Bjærgene danne om den kan der næppe komme en Vind. Mellem Husene staa Palmetræer, især Kokospalmer og Akasietræer af mange Arter, samt Bananer. Det ser nu helt efteraarsagtigt ud, thi Akasierne staa næsten bladløse med store Duske af gule Bælge, der rasle som viscent Løv ved den svageste Luftning.

29/3 Aften

Ja, forleden blev jeg afbrudt, og nu i Aften er det ikke saa let at faa Traaden fat igen. Derude i Mørket er der rent ud sagt Sjøv i Gaden. Man hører et gyseligt Spektakel af Triangler, Negervioliner og Harmonika. Der er Bal i Haven et Sted, eller Bambula som det hedder her. Men jeg vender tilbage til St. Thomas endnu en Gang. De hvide Huse i St. Thomas By faar du ikke mere om denne Gang, jo lidt om de kirkelige Forhold. Kirker er der nok af, 9-10 Stykker tror jeg, men ikke to af samme Slags. Der er dansk Kirke, hvor der ogsaa prædikes paa engelsk -det er Embedsmændenes og de "fineste" af Negrenes. Saa er der engelsk-episkopal (dvs Englændernes), engelsk-methodistisk (nærmest Amerikanernes), katolsk, hollandsk-reformert, hernhutisk, Synagoge, ja vist flere til. Men det lader i mangt og meget at være et "Farve"spørgsmaal og Sprog- dito, hvilken

Kirke Folk tilhører. Alvor synes der kun at være lidet af, og lidt paradisk er det unægteligt, at to Sekter, husker jeg ret er det Methodisterne og Hollænderne, ere for Tiden fælles om Præsten. Det gaar mycket bra.

Men det er meget bedre at lade den lille St. Thomas ligge ganske roligt og i Stedet for ride en Tur op i Bjærgene. Vejen begynder som en magelig Kørevej, men snart bliver den stejlere og mere ufarbar med Skov og Krat paa Siderne og til sidst omme paa Nordsiden af Øen, er Vejen bleven til en Samling af Rullesten, der i Regntiden tumles rundt af Vandet, der løber af fra Bjærgene, og Skoven bliver en veritabel lille Urskov med Bregner, Orkidéer og Lianer. Ridestien snoer sig ud og ind gennem Skoven. Snart er man gemt helt inde i Halvmørket og snart bliver Skoven til Krat saa at man ser ud over det blaa Hav, hvor Øen tunger sig ud i lange grønne Pynter.

Palmerne grønne Fjerbuske vajer over Skoven, og hist og her ser man blomstrende Buske, især en gul med store Konvolvulus Blomster og en helt bladløs tør en, med højroede Kaprifolieblomster og maaske ogsaa i Ny og Næ en stiv Kaktus med en enkelt blygul Krone.

Det tager omtrent 2 - 2½ Time at ride rundt ad den sædvanlige Sti. Øde og tomt er der trods al Naturskønheden. En enkelt Negerhytte eller en forfalden uopdyrket Plantage ser man hist og her, men ikke et Dyr, næppe en Fugl undtagen en fly Bjærgdue eller en Pelikan, der basker ud over Søen paa sine tunge sorte Vvinger og med det skinnende gule Næb. Fugle-

sang kendes ikke i Vestindien, ikke en Graaspurv pipper. Firbenene, Kakkellakkerne, ja Lopperne desværre ikke at forglemme, Græshopperne, Cikaderne og saa de mange store nydelige Sommerfugle, det er Dyrrelivet til Lands.

Frederiksfort

d. 15/4 95

Kære Fader

Jeg kunne have Lyst til at gøre lidt Rede for mine Forretninger herude. Først er der de Militære. De bestaa i at være Kommandør for 30 Mand i Fredriksfort, men nogen direkte personlig Militærtjeneste, Exercits og desl. har jeg ikke der. Heroppe falder der lidt af en Gang imellem. Inspektion ved lidt Artilleriexercits, en Marchtur med Afmarch kl. 5 fm osv eftersom det nu falder Hr. Ditlevsen ind. Han er en komplet militærgal Exercersoldat og til Tider ganske latterlig i al sin seriøse Marechalværdighed. Det er ham f. ex. komplet umuligt at lægge en Øvelsesliste en Uge ad Gangen. Det er i den Grad nødvendigt for Tjenesten at Øvelserne bestemmes for hver Dag for sig, og man har et Indtryk af, at Fjenden staar udenfor Kasernens Porte. Med saa kort Varsel bestemmes alt.

Saa har jeg mit Telegrafvæsen. Det bestaar i at føre Tilsyn med Gouvernementets Telegraflinie mellem de to Byer paa Øen. Honoraret er 8,33 \$ om Maaneden og Arbejdet indskrænker sig væsentlig til at indsende et Maanedesregnskab.

Bygningsinspektoratet omfatter de offentlige Bygninger i Byerne samt 6 Lands-

skoler. Det bestaar i at holde Bygningerne vedlige og at foretage eventuelle Nybygninger.

Jeg er blevet Hestejer igaar, har købt en nydelig lille 4-Aaring og skal nu snart have forskrevet en Vogn fra Amerika. Det er i Virkeligheden billigere end at købe en brugt her, thi en ny kan holde i mere end 4 Aar, mens det er næsten umuligt at konstatere, hvorledes en brugt ser ud indvendig, og Folk snyder værre end de værste. Hesten er jeg sikker paa, thi den er købt af en fast Leverandør til Tropperne, en Forvalter Heybrock, der for Resten har været Faders Elev paa Voergaard. Faders Fotografi brændte under Oprøret.

Stop. Alt vel med Helbredet. Hilsner fra begge. Skriv altid med engelsk Post. Den kommer her hver 14. Dag. Faa Afgangstiderne at vide og skriv i sidste Øjeblik. Det er saa trist at faa de forsinkede gamle Breve med tysk Smølepost.

(Skrevet på en indlagt lap papir:)

Samme Major skal en Gang have serveret følgende Mundfuld dansk-engelsk

Da jeg kom til Kingshill overtog en Sjøver mig, men saa hvilede jeg ret rundt og da jeg kom Hjem rappede jeg mig op i Blanketter

(As I came to Kingshill I was overtaken by a shower, but then I wheeled right round, and when I came home I wrapped myself up in blankets.)

Frederiksfort

d. 13/7 (95)

Kære lille Moder!

Julie og jeg ere begge raske og tilfredse med Tilværelsen, og der hænder ikke ret meget i det daglige, som lader sig berette pr Brev. Af og til ser vi en enkelt hos os til Frokost eller Middag, men Selskaber undgaa vi saavidt vi kunne. Vi have hidtil kun set Dessaus, Olsens og v. Deurs hos os til en lille Middag: Kørvelsuppe (paa henkøgt Kørvel), And (fra vor Andegaard), Skinke, Smør og Ost, Ananas, Rødvin og Sherry. Det var Menuen og vi fandt at det har helt Pænt. Igaar havde vi Løjtn Lorentzen nede til et Forhør, han fik Frokost, bl.a. Skildpaddesteg (10 cts per Pund) det er en billig Føde. Lam (dvs Faar koster vistnok 20 cts) og Pastor Lawaetz til Middag.

De vare begge hernede i en sørgelig Anledning, idet én af Folkene i forgaars skød sig, hvorfor -ja, det vides ikke, formodentlig fordi Familien havde slaadt Haanden af ham og aldrig skrev til ham.

Dog derom vil jeg ikke tale mere. Fader faar Forhørsakterne hjem, tænker jeg, saa deri staar det hele tilstrækkelig omtalt. For nogen Tid siden fangede jeg 3 Mand, der vilde desertere. Her er hyppigt Vrøvl af den Art, omend det ikke just hører til Dagens Orden -saa galt er det da heller ikke.

A propos Begravelse. I forgaars overværede jeg en katholsk Begravelse. Et af Menighedens fremragende Medlemmer, en Miss Stafford var død. Begravelsen foregaar altid senest Dagen efter Dødsfal-

det ofte endnu samme Dag, og som Regel fra Hjemmet. Jeg saa kun Gadeprocessionen.

Før Liget bares ned samledes alle i Følget i Huset. De gik ind om Kisten hvor der brændte Lys og Røgelse og hver holdt selv sin Krans eller Buket foran sig. De fleste vare hvidklædte Negerinder med hvidt Hovedtørklæde og hvide Strømper, som man saa omtrent til Knæene, naar de løftede Kjolerne op for ikke at smudse dem. Ligbærerne var forskellige af Menigheden i daglig Dragt men med hvidt eller sort Tyll om Hatten flagrende som et langt Slør, med hvide Handsker og med en indviet Medaille i et rødt Baand. Denne Medaille bar alle, ogsaa Kvinderne. Liget blev baaret ned. Kisten var hvidmalet uden Blomster. Ligvognen var aaben med en Hest for, smykket med hvide Tyllssløjfer. To Marchaller med hvide Hatteslør og Medailler i røde Skærf gik ved Hestens Hoved. Da Ligkisten var stillet ned paa Vognen ordnede Præsterne Processionen. Først en Skare sortviolette Kordrenge bag et Sølvkors baaret af en Kirketjener, alle med Jesuiterhuen paa (det er nemlig de Herrer vi ere regulerede med her). Saa et Kirkeflag med en Del Mænd bagved og derpaa den katolske Drengeskole. Derpaa et lignende Kirkeflag med Kvinder og Pigeskolen. Alle gik 2 og 2. Saa to Præster i Ornat med sorte Parasoller over Hovederne. Ligvognen fulgte derefter og tilsidst Følget med Kranse og Kors i Hænderne ordnede 2 og 2 efter Rang, Stand, Kulør og Næringsvej. En ordentlig Sværm. Katholikerne forstaar deres Ting. De klæde til daglig Negerbørn i Uniform - hvid Skjorte med rød Besætning og røde Striber nedad

Buxerne. De give dem Medailler i en rød Snor og vide og gaa i Procession med dem, baade til daglig og til Fest. Saa maa de desuden ofre ofte 33% af deres Indtægter til kirken, og makke de ikke ret endda, faa de Smør. Hvad vil en Neger mere? For faa aar siden tvang de Menigheden til at bygge deres prægtige Kirke op. Alle, selv gamle og halte, Kvinder og Børn stillede saa snart det blev mørkt og slæbte Sand, Kalk og Sten til -alt baaret paa Hovedet som ægte Negre.

Der er ingen der hilses med saa slavisk Ærbødighed som de katolske Præster. De have Krammet paa Menigheden, men Midlerne helliges vel ved Hensigten, thi de ere ikke for intet Jesuitter. Det kan du være vis paa. Tænk, som Regel maa Negrene ofre al Extrafortjeneste til de katolske Præster, og Præsterne bestemme, hvor meget de (Negrene) maa beholde for sig selv.

Fortæl Johannes, at der er atter udstedt 7 cts Frimærker. De gaa ikke med den gang. Bed ham sende gode Doubletter ud. Alle, selv Negrene samle her. En Englænder har blandt a. en samlig af 4000 stk.

What's Cooking At UVI?

What's cooking at UVI? They are issuing a request for proposals for organizations to develop a program in Culinary Arts on the St. Croix campus.

The university is looking for an institution to help them develop a school of culinary arts. (Good News 5. januar.)

Mister Coffee...

Kan man sidde i 30 graders varme og brændende ønske sig en rigtig kop kaffe?

Ja, det kan danskere - for vi hører jo stadig til de mest kaffedrikkende i hele verden, så vi ved nok, hvad vi taler om. Men det gør de færreste amerikanere, for de har - hvis vi skal sige det helt ærligt - et besynderligt forhold til denne ædle drik.

Enten bliver de fanatiske og drikker en ikke-kaffe (ægte kaffomaner vil kalde det en koffeinfri udrikkelighed). Eller også er det tyndere end opvaskevand (En amerikansk ven, der i dag har lært at sætte pris på god kaffe, har hørt sin kaffe omtalt som "dirty water" - hvor uforskammet kan et menneske dog være?.)

Ikke et ond ord om pulverkaffe - i hvert fald ikke, hvis man er langt uden for hjemmets fire vægge. For kan du ikke komme til at brygge rigtigt på bønnerne, så kan pulveret opfylde dine bønner på et hotelværelse. Men husk de rigtige stik til ledningerne...for hvad er mere bittert end at have alt til brygningen og så ikke ku' få stikket ind....? Men tilbage til de 30 graders varme. Vi er i Amerika, men også i det, der engang var Dansk

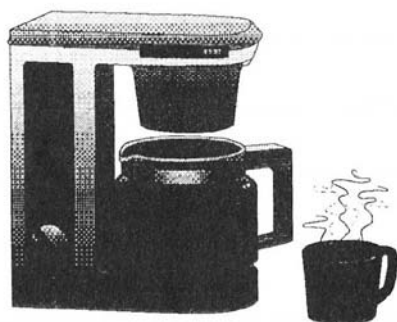
Vestindien. En midebleg dansker vil til enhver tid elske et sådant sted - nogle vil endda spørge dumt, hvorfor vi solgte de badestrande og vil aldrig kunne få et fornuftigt svar.

MEN er man så kommet ud til en perle af en stille strand, som ved Cottages by the Sea syd for Frederiksted på St. Croix, så opdager man pludseligt, at det kan være svært at lave sin egen kaffe - i det mindste som den plejer at være hjemme. Af mange grunde: Vandet, kaffen - og så maskineriet til at brygge på.

Vandet: Er regnvand, hvis det har regnet meget, men afsaltet havvand, hvis det er i tørke-perioder. Desuden kan det være smaskfyldt med klor, og det kan smadre enhver god bønne. Eneste løsning er en dunk kildevand - men så er du renere i vandet end hjemme, og dermed er smagen også anderledes.

Kaffen: Du kan ikke købe Frellsen, Irma's eller brugsens den blå. Og så skal man til at prøve sig frem. Lyt til en kaffoman, der har være gennem mange

kopper "dirty water" - Santa Domingo hører til de brugbare. En dejligt duftende, malet kaffe i forsegleet blikdåse, som skal åbnes som var det tun eller tomater på dåse - dette ikke sagt for sjov, men for at den, der køber nu også har sikret sig en dåseåbner!. Måske er den ikke billig - fire dollars for en dåse - men får du måske 340 gram hjemme for 28 kroner?

Maskinen: Og så er vi klar til brygningen - Eller er vi? For du mangler jo din kaffemaskine. Nåh, ja - i den lejlighed, vi boede i, var der en mystisk blikkande, som mindede fælt om en krydsning af en italiens espresso-kande fra 1950-erne og en forvitret bunke metal. De nok så bekendte gode dyr var rådne, men når kaffenøden er største, er hjælpen nærmest - det lykkedes at fortælle en rørende historie om, hvor danskere kan gå til, hvis de ikke får deres daglige portioner gift - altså kaffe. Om vi dog ikke kunne låne MR. COFFEE?

Ham kendte vi fra et tidligere besøg i varmen. Hos gode bekendte overnattede vi, trætte efter en lang rejse, og den første morgen blev vi vækket af en besynderlig lyd. Var der kommet et os ukendt dyr ind i væreleset eller var en termit ved at æde sig ind nede fra eller...?

Lyden kom fra MR. COFFEE - og han er for bønnen hvad hjemme en nilfisk er for støv. Med en gurglen aldrig hørt magen til i Danmark lykkedes det at brygge den bedst tænkelige kaffe - og så endda i de 30 graders varme.

MR. COFFEE ligner i betænkelig grad en Melitta eller Eva - men er altså en amerikansk pendent, og hemmeligheden med den gurglende lyd...? Ja, den vil MR. COFFEE ikke røbe selv, og da det ikke var noget med afkalkning, så kunne den ukyndige måske gætte på at der kunne være et kraftigere varmeelement end det, vi normalt hører om.

Men lad det være sagt med det samme: Når man går med bermudas og bruger solfaktor på mindst 15, så er det nok ikke på stranden, man længes efter kaffe. Det er om morgenen, og da er en ægte dansk kaffoman bedøvende ligeglad med temperaturen....

Ole Bidstrup - *kaffoman*

Indmeldelsesblanket

(udfyld med tydelige blokbogstaver - sendes til)

Medlemssekretariatet

Erik Marcussen
Græsager 302
2980 Kokkedal

Navn:

Gade:

Postnr:

Telefon:

By:

Dansk Vestindisk Selskab

- har eksisteret siden salget af øerne i 1917. Selskabet har den engelske undertitel "Danish West Indian Society". Selskabets protektor er Hendes Majestæt Dronning Margrethe II. Selskabet, der er upolitisk, blev stiftet Valdemarsdag 15. juni 1917 som klubben "Dansk Vestindien" og senere reorganiseret.

I 1969 ændredes navnet til "Dansk Vestindisk Selskab", som en landsdækkende, men har hjemsted i København.

Selskabets formål er:

a. - at samle alle, der har eller har haft tilknytning til det tidligere Dansk Vestindien (øerne St. Thomas, St. Croix og St. Jan) samt andre personer, der måtte have interesse i at bevare minderne om Dansk Vestindien (U. S. Virgin Islands).

b. - at støtte interessen for Danmark i det tidligere Dansk Vestindien (U. S. Virgin Islands).

c. - at opretholde og eventuelt skabe kulturelle og venskabelige forbindelser mellem Danmark og U. S. Virgin Islands.

Formålet søges gennemført ved:

a. - Møder, sammenkomster, foredrag og anden foreningsvirksomhed.

b. - Udgivelse af et medlemsblad 5 gange årligt og andre publikationer.

c. - Samarbejde og korrespondance med specielt de på U. S. Virgin Islands eksisterende foreninger med tilsvarende formål.

d. - Formidling af personlige kontakter gennem gensidige besøg.

**Årligt kontingent for tiden:
200 kr pr. husstand.**

Dansk Vestindisk Selskab

Foreningens bestyrelse og adresser

Per Nielsen , H. C. Ørstedsvvej 41B, 3.th, 1879 Frederiksberg C.	☎ 35 37 59 69
Søren Laub , Skovagervej 19, 2920 Charlottenlund	☎ 39 63 90 15
Jørgen O. Bjerregaard , Hørhaven 5, 2750 Ballerup	☎ 44 97 19 12
Carl Rübner , Dyssevænget 24, 2700 Brønshøj	☎ 38 71 31 76
Ole Bidstrup , Lykkesholms Alle 2A, 4.sal, 1902 Frederiksberg C	☎ 33 24 10 20
Marianne Gall , Godthåbsvej 223, 2720 Vanløse	☎ 31 86 10 69
Esmé Baltzer , Birkevej 34, 2970 Hørsholm	☎ 45 86 54 45
Lars Hornstrup Hansen , Herluf Trollesgade 10, 2.tv, 1052 Kbhvn K	☎ 33 15 32 80
Ester Pedersen , Nørrevej 59, 3070 Snekkersten	☎ 49 22 02 15
Erik Marcussen , Græsager 302, 2980 Kokkedal	☎ 49 18 14 34 og 40 63 13 24 e-mail: DWIS@vip.cybercity.dk

FORMAND:

Per Nielsen

NÆSTFORMAND:

Jørgen O. Bjerregaard

BESTYRELSESSEKRETÆR:

Lars Hornstrup Hansen

KASSERER:GIRO 645-2019

Erik Marcussen

MEDLEMSBLADET:

Ole Bidstrup

MEDLEMSSEKRETARIATET:

Erik Marcussen, Esmé Baltzer

KULTURHISTORISK UDVALG:

**Jørgen O. Bjerregaard, Per Nielsen,
Marianne Gall, Eva Frellesvig, Anne
Walbom, Sissel Høeg.**

MØDEUDVALG:

**Marianne Gall, Lars Hornstrup Han-
sen, Esmé Baltzer, Ester Pedersen.**

FESTIVALUDVALG:

Ester Pedersen, Erik Marcussen

Ny adresse?

Giv besked til Medlemssekretariatet,

Ekstra numre af medlemsbladet?

Skriv til medlemssekretariatet med op-
lysning om årgang, nr. og antal, så sen-
des bladene sammen med en giro-op-
krævning på beløbet. Prisen for ekstra
blade er 15 kr. pr. stk.+ porto.

Postbesørget blad
(0900 KHC)
Bladnr. 51281

